برای هیچ مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد، شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد

از عبدالله بن عمر رضی‌الله‌عنهما روایت است که از رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم شنید که فرمودند: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ ثَلَاثَ لَيَالٍ، إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ عِنْدَهُ مَكْتُوبَةٌ» یعنی: «برای هیچ مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد، شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد». عبدالله بن عمر رضی‌الله‌عنهما گفت: «از زمانی که این را از رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم شنیدم، شبی بر من نگذشت، مگر آنکه وصیتم نزدم بود».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم خبر داده‌اند که برای مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد - چه از حقوق باشد یا اموال، هرچند اندک - شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد. عبدالله بن عمر رضی‌الله‌عنهما گفت: از زمانی که این سخن را از ایشان صلی‌الله‌علیه‌وسلم شنیدم، شبی را سپری نکردم، مگر آنکه وصیتم نزدم بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5831